

Finntroll, Ormh

Ormhxan

I en svart tjrn vid furors rot.
Hon stod tjräd och tckt av sot.
En giftig sugga, en ettrig mara.
Den vackraste skugga ur jordens djup.

Ormarna knyckte och ormarna grep.
Slingrande ur hennes skte.
Som hornkronor, som spindelns ben.
Som nattens slingor ur jordens djup, hon skrek.

Hon ristade mitt ktt, hon drack mitt blod.
En stekande klinga i hjrtats ktt.
Jag blivit offer till henne, denne.
Giftige mask som gr allt ditt.

Ett svek övntat nu föllde mig.
Jag föll sargad och livlös.
Allt var ditt utom en gnista blott.
I själen ditt uranden livet stt.

Mitt blod ner i tjrnens rann,
den svartare än svart d blev